

Over het algemeen bestaat de middeleeuwse tuin uit vier afdelingen : de fruit-tuin, groentetuin, bloementuin en kruidentuin.

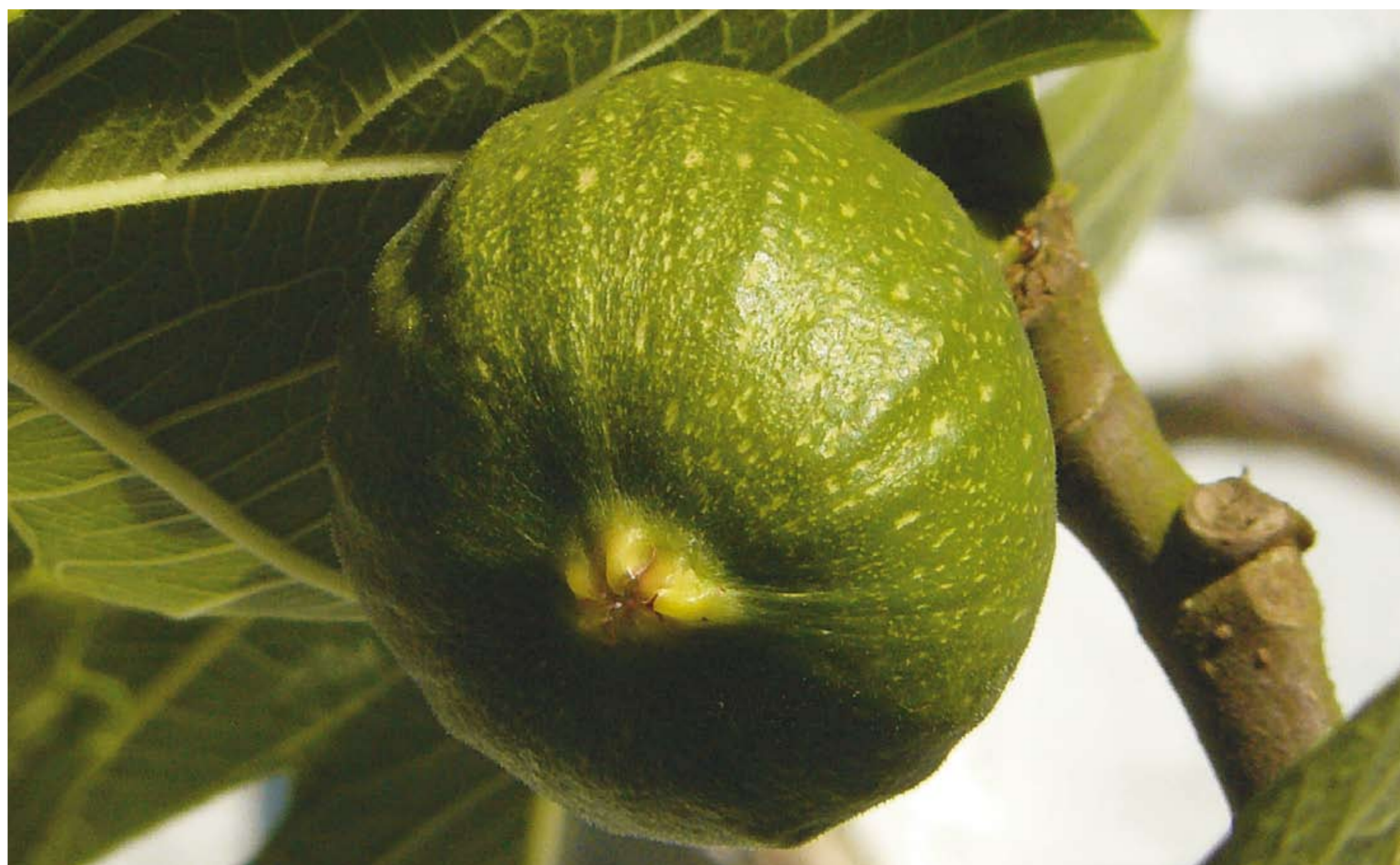
De fruittuin of boomgaard : men vond er perelaars, appelaars, pruimelaars, kastanjabomen, vlierbomen en kerselaars, tegen de zuidermuren beschut tegen de noordenwind groeien de zuiderse planten: vijgen, perzikken, mispels, olijven, granaatappels, tevens wordt wat wilde natuur binnen de omheining gebracht bij monde van een aantal inlandse bomen zoals o.a. eiken, iepen, dennen, els, lindes, berken en wilgen. Deze laatsten dienden niet alleen tot decoratie maar tevens ter bescherming van de exotische planten.

De groentetuin : eerst kwamen de “wortels”: prei, rammenas, knollen, uien, wortelen, look, watereppe en dooierzwam, daarna kwamen de “groenten” : peterselie, spinazie, bloemkool, sla, snijbiet, sjalot, asperges, schorseneer, pompoen, kapper, vennekool, rapunzel, pimpernel, bernage, postelein, grof bieslook, witlof, zuring, raapzaad, kervel... en tot slot de “vruchten” hi-eronder beschouwde men artisjokken, komkommers, erwt en bonen.

De bloementuin : Boven alle bloemen troonden de lelie en de roos, daarna kwamen : het lelietje-van-dalen, de sering, de anjelier, de violier, het viooltje, de iris, de egelantier, margriet, hanekam, amarant, heliotroop, aardbeiplant, wonderbloem, anemoon, weegbree, distel, turkse lelie, amaryllis en de fritillaria (een lelievarieteit ook “keizerlijke kroon” genoemd.

Om de groenten en bloemenbedden mooi af te bakenen omringde men ze met “zoomkruiden” zoals tijm, venkel, koriander, alruin, absint, lavendel, marjolein, hysop, truffemante, rosemarijn, salie, anijs, mirte, boonkruid, munt en de palma-christi (wonderboom)

De kruidentuin : werd vooral voor medicinale doelen gebruikt, tal van hierboven vermelde zoomkruiden hoorden hier ook toe . Verder gebruikten de apothicari-issen avant la lettre vooral ook nog kaardedistel, pioen, papaver en jasmijn. De doodgewoonste netel was vaak al voldoende om deze heren allerlei brouwsels op punt te laten stellen tegen bronchitis of fleuris.

De vijgeboom (Ficus Carica) is afkomstig uit het middellandse zeegebied, familie van de moerbeï -achtigen . Op beschutte plaatsen tegen een zuidergevel gedijt de boom reeds van in de middeleeuwen in onze tuinen.

Iep (ulmus), loofboom die tot 35 m hoog kan worden, is gevoelig aan de 'iepenziekte', op een eeuw tijd verdween 90 %

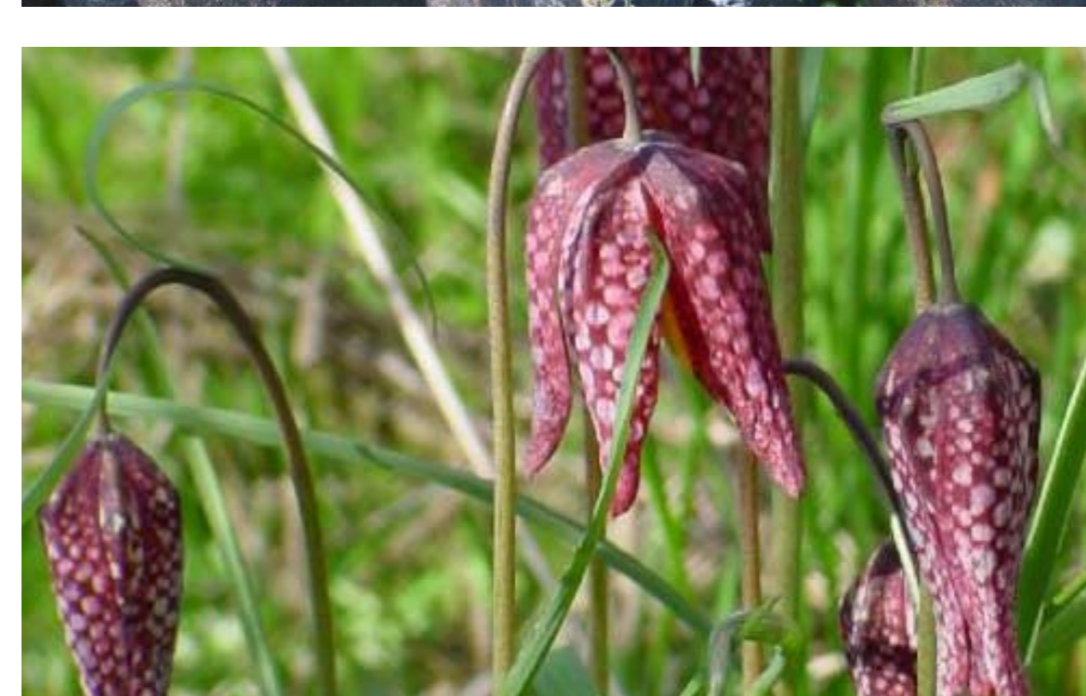
De mispel is een plant uit de rozenfamilie, verwant met appel en peer en rijk aan vitamine C, thans terug in opkomst

Als de tuinoppervlakte er de mogelijkheid tot bood werd tevens een grasmat aangelegd waarop men kon wandelen, dansen, zingen en met de bal spelen.

Het gras was begroeid met wilde bloemen zoals vergeet-me nietjes, paardebloemen, boterbloemen, madeliefjes , sneeuwkllokjes en primula's. Op de door mos begroeide banken de “zodenbanken” gingen de dames zitten en vanuit het neerhof kwam de pauw aangewaggeld om zijn staart te spreiden en zich te laten bewonderen. Bij mooi weer werden ook de kooien met papegaaien en andere zeldzame vogels naar buiten gebracht. Voorname heren hielden er ook vaak een dierenpark op na. De stad Brugge bood zo aan de hertog van Bourgondië regelmatig schapen en geiten aan , om tot voedsel te dienen voor de leeuw die in het Prinsenhof werd gehouden.

Links : Rapunzel , kruidachtige plant familie van de campanulacae - Rechts boven : Cantharel of Dooierzwam, eetbare paddestool met fijne pepersmaak. Rechts onder : vrucht van de Wonderboom (Ricinus communis)

Links boven : Ramenas, groente uit de familie van de kruisbloemigen -afkomst Middelands zeegebied- Links onder : Fritillaria (Kievitsbloem) en Rechts : dianthus , vroeger anjelier genoemd

